

רע"פ 3305/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3305/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 02.04.2023 בתיק ע"פ 28808-10-22 שניתן על-ידי כבוד השופטת הבכירה מ' ברנט והשופטים ש' בורנשטיין ו-ע' מיכלס

בשם המבקש:

עו"ד עמיר ג'ורג'י

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת הבכירה מ' ברנט והשופטים ש' בורנשטיין ו-ע' מיכלס) בע"פ 28808-10-22 מיום 2.4.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (כבוד השופטת ז' דיבון סגל) בת"פ 7614-09-21 מימים 15.06.2022 ו-07.09.2022, בהתאמה.
2. המבקש הורשע, בתום הליך הוכחות, בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין; והטרדה מינית לפי סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: החוק למניעת הטרדה מינית).
3. על-פי המתואר בכתב האישום שהוגש נגד המבקש, ביום 14.10.2020 המבקש רץ בשטח פתוח באזור

שבו שהו המתלוננות יחד עם ילדיהן ושלושה כלבים שבבעלותן. בנסיבות אלו, כאשר התקרב המבקש אל אחת המתלוננות (להלן: מתלוננת 1), אחד הכלבים החל לנבוח לעבר המבקש, אשר נבהל ונפל ארצה, באופן שגרם לקרעים בבגדיו ולשפשוף בישבנו.

כתב האישום ממשיך ומתאר כי מתלוננת 1 החלה להתרחק מהמקום עם הכלבים, אך המבקש התקרב אליה, החל לאיים עליה באומרו, בין היתר, "אני והחברים שלי נגיע אליך הבית נזין אותך, אני אוהב אותך בתחת, אני אכניס לך מקל בתחת ואוציא אותו מהגרון[...]". בסמוך לכך, המבקש פנה גם לעבר המתלוננת השנייה (להלן: מתלוננת 2) ואמר לה, בין היתר, "את מהממת, את הורסת, את עושה לי את זה מממ [...] הייתי עושה אותך פה בשדה, בתוך השיחים, כלבה [...]".

בסמוך לכך, מתואר כי המבקש נצמד אל פניה וגופה של מתלוננת 1, ולאחר שזו ניסתה להרחיקו ממנה, הוא "נגח באפה" וגרם לה לקו שבר בשליש דיסטלי של עצם האף.

4. המבקש כפר באשמתו וניהל הליך הוכחות. לטענתו, האירוע החל כאשר כלביהן של המתלוננות התנפלו עליו ונשכו אותו, בעוד המתלוננות עמדו מנגד, לא הושיטו לו עזרה, התנערו מאחריותן, ונהגו בו בזלזול ובחוסר כבוד.

5. בהכרעת דין מנומקת ומפורטת, הרשיע בית משפט השלום את המבקש בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. נקבע, כי הרשעת המבקש מעוגנת היטב בחומר הראיות, ובכלל זאת, סרטונים שצולמו בזירת האירוע (להלן: הסרטונים); עדויותיהן של המתלוננות, אשר נמצא לתת בהן אמון מלא בהיותן משתלבות זו בזו, ובשים לב לכך שתוכן עלה בקנה אחד עם צפייה בסרטונים; ותמונות ותיעוד רפואי ביחס לשבר שנגרם לאפה של מתלוננת 1.

לצד זאת, בית משפט השלום דחה את עדות המבקש בקבעו כי היא בלתי מהימנה, עת התברר כי האחרון "עשה כל שביכולתו להרחיק עצמו מאשמה, גם במחיר של אמירת דברי שקר" (סעיף 73 להכרעת הדין), וכי "האמת אינה נר לרגליו" (סעיף 82 להכרעת הדין).

6. בית משפט השלום הוסיף ובחן גם את טענת המבקש לפיה האירוע החל כאשר הוא ננשך על-ידי הכלבים. בהקשר זה הובהר כי גם אם טענה זו הייתה נכונה, דבר שלא הוברר עד תום, לא היה בכך כדי לסייע למבקש. שכן, האירועים שבגינם הועמד המבקש לדין והורשע, אירעו לאחר שהלה קם על רגליו והתעמת עם המתלוננות.

7. בגזר דינו קבע בית משפט השלום מתחם ענישה אחד עבור שלושת העבירות שבהן הורשע המבקש, תוך שעיקר הדגש הושם על עבירת החבלה החמורה. בית משפט השלום עמד על מגמת ההחמרה המסתמנת בפסיקה בנוגע לענישה בגין עבירות אלימות, וכן על מדיניות הענישה בעבירות האיומים וההטרדה המינית.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, נקבע כי "במשך דקות ארוכות, הנאשם (המבקש - ח.כ.) שכוחו במוותניו, נהג כלפי שתי נשים, אימהות לקטינים החלשות ממנו מבחינה פיזית, בכוחניות ובגסות רוח וזאת בנוכחות הקטינים. הנאשם השתמש בשפת רחוב, קרא להן בשמות גנאי, השמיע איומים, התבטא בצורה מבזה ומשפילה, החמיר לעשות כאשר הפעיל כוחו ועוצמתו ו'נגח' עם ראשו בפניה של המתלוננת וגרם לחבלה חמורה באפה" (סעיף 43 לגזר הדין).

בית משפט השלום הוסיף ופירט את הנזקים שנגרמו למתלוננות, כעולה מעדויותיהן, וכן את הנזקים אשר סביר שנגרמו לקטינים שהיו עמן. בסיכומו של דבר נקבע, כי מתחם העונש ההולם עומד על עונש של 10-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וכי עונשו של המבקש בתוך המתחם ימוקם לקראת אמצעו.

על המבקש נגזרו אפוא העונשים הבאים: 14 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בסך 2,000 ש"ח; ופיצוי בסך של 10,000 ש"ח ו-5,000 ש"ח למתלוננת 1 ולמתלוננת 2, בהתאמה.

8. המבקש ערער הן על הכרעת הדין הן על גזר הדין. ערעורו נדחה.

בתמצית, בית המשפט המחוזי קבע כי לא הובא טעם המצדיק התערבות בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על-ידי הערכאה הדינית לאחר שזו התרשמה מן העדים ומן הראיות באופן בלתי אמצעי. לצד זאת, נקבע כי צפייה בלתי אמצעית בסרטונים מזירת האירוע, מבססת אף היא את אשמתו של המבקש.

בית המשפט המחוזי הוסיף ודחה גם את הערעור על גזר הדין, בציינו כי אף שהעונש אינו קל, הרי שהעונש אינו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת באופן המצדיק התערבות. כך בפרט, כאשר המבקש סירב ליטול כל אחריות על האירוע, באופן שהיה עשוי להצדיק הקלה מסוימת בעונשו.

לבסוף, בית המשפט המחוזי התייחס, בבחינת למעלה מהצורך, לתיעוד בדבר מצבו הרפואי של המבקש, אשר הוגש בשלב הערעור מבלי לבקש את רשות בית המשפט לשם כך. בהקשר זה נקבע כי "לא עולה מהמסמכים קשר בין מצבו של המערער (המבקש - ח.כ.) לבין התנהגותו באירוע" (סעיף 25 לפסק הדין).

9. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי. בגדרה, שב המבקש, בעיקרו של דבר, על טענותיו כפי שהועלו בערכאות קמא. בתוך כך נטען כי קביעותיהן העובדתיות של הערכאות קמא בטעות יסודן, וכי לא היה מקום להרשיעו בעבירה של הטרדה מינית מאחר שדבריו "כלל אינן בהקשר מיני כלשהו", והדברים לא נאמרו "בכוונה להשיג את 'סיפוקו'", כלשון הבקשה.

המבקש הוסיף והלין על כך שלא ניתנה לו גישה לתיק הרפואי של מתלוננת 1, באופן שלא אפשר לו להפריך את טענתה כי אפה נשבר בעקבות המכה שספגה מהמבקש.

לבסוף נטען, כי העונש שנגזר על המבקש חורג "באופן דרמטי" ממדיניות הענישה הנוהגת.

לצד זאת, עתר המבקש כי יותר לו לצרף "ראיה חדשה" המצביעה, לשיטתו, על כך שהוא ננשך על ידי כלביה של המתלוננת.

10. לאחר עיון מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות לערער "בגלגול שלישי" לא תינתן כדבר שבשגרה, אלא תישמר למקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, או כאשר עולה חשש לעיוות דין חמור או אי צדק שנגרם למבקש (רע"פ 3280/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.05.2022)). זאת ועוד, רשות לערער על חומרת העונש, כשלעצמה, לא תינתן אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 3653/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (6.6.2022)).

הבקשה שלפניי רחוקה מלעמוד באמות מידה אלו, בהיותה נטועה - למצער, ברובה המוחלט - בניסיון לערער על ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על-ידי בית משפט השלום, לאחר שזה התרשם באופן בלתי אמצעי מהראיות ומהעדויות שהובאו לפניו. הלכה ידועה היא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בממצאים כגון אלו, וקל וחומר שכך הוא כאשר עסקינן בבקשה לערער "בגלגול שלישי".

אשר לבקשה לצירוף ראיה - הן בית משפט השלום הן בית המשפט המחוזי אשר דנו בעניינו של המבקש הבהירו כי הרשעתו של המבקש עומדת על רגליים איתנות אף אילו היה נמצא כי המבקש ננשך על ידי כלביהן של המתלוננות. בנסיבות אלו, כאשר הראיה האמורה אינה יכולה להביא לשינוי בתוצאת התיק, לא מתקיים התנאי הבסיסי ביותר לצירוף ראיה בשלב הערעור (ראו למשל: ע"פ 5874/00 לזרובסקי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(4) 249, 254-255 (2001)).

המבקש אף לא הצביע על חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות. ממילא, לא מצאתי כי מתקיים חשש לאי-צדק שנגרם למבקש.

די בכך לדחות את הבקשה.

למעלה מהצורך יובהר, כי עבירת ההטרדה המינית שבה הורשע המבקש אינה תלויה בכוונה להשיג "סיפוק" מיני כלל ועיקר. סעיף 3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה מינית קובע כי הטרדה מינית היא, בין היתר, "התייחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו, כאשר אותו אדם הראה למטריד כי אינו מעוניין בהתייחסויות האמורות". עבירה זו אינה תלויה ב"סיפוק" המיני ששואב העבריין ממעשים אלו; אלא היא נובעת בראש ובראשונה מהנזק שהדבר גורם לקורבן העבירה. ברי אפוא כי דברי המבקש למתלוננות, אשר רק חלקם צוטטו לעיל, עולים בבירור כדי הפרת הוראה זו.

11. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם. הבקשה שלפניי הוגשה היום, 01.05.2023, והונחה על שולחני בשעות הצהריים, כשלצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש. זאת, חרף העובדה כי בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר ניתן לפני כחודש ימים, נקבע כי על המבקש להתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליו, מחר, 02.05.2023, בשעה 08:30.

דומה כי מדובר בניסיון להביא את בית המשפט להיענות לבקשה, מתוך מחשבה כי היעדר זמן מספק לצלול לעובי הקורה, יציב את בית המשפט בפני עובדה מוגמרת ויחייב את דחיית ריצוי עונש המאסר בפועל. לכך לא ניתן לתת יד.

12. סוף דבר - הבקשה להוספת ראייה והבקשה למתן רשות ערעור - נדחות. ממילא, מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בהתאם לאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 02.04.2023.

ניתנה היום, י' באייר התשפ"ג (1.5.2023).

ש ו פ ט